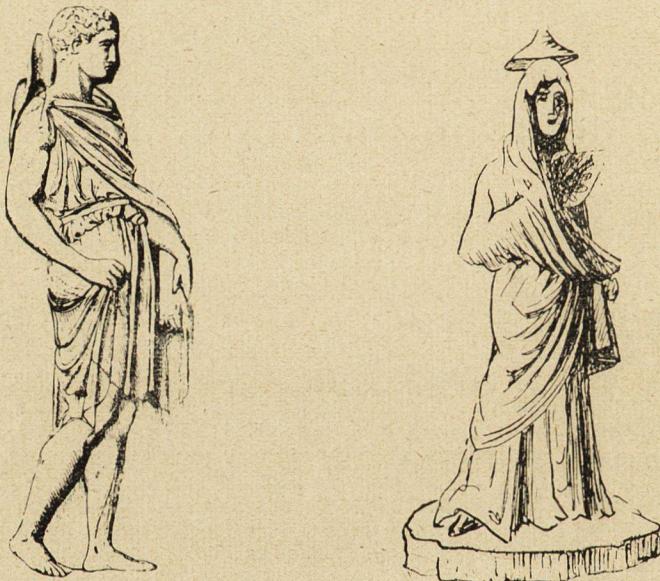

титѣ и германцитѣ.

Въ Гърция отъ женитѣ първа поетесата Сафо облѣкла хламида. Отначало младите хора я носили черна, но по-късно започнали да я носятъ бѣла.

Изобщо, гръцките платове били въ натуралния цвѣтъ на вълната и памука. Всичко се предъло и тъчало въ кждци. Все пакъ, въ Одисеята много често се говори за блѣстящи дрехи отъ пурпуръ. Само химасиона въ богатитѣ и луксозни малоазийски градове Троя и Танагра, се правѣлъ по-голѣмъ и се боядисвалъ въ ярки бои.

Тамъ той добилъ името **Пеплосъ**. Носѣлъ се върху хитона, като обвивалъ главата, за да се виждатъ само очите и носа, обвивалъ бюста съ рѣшетѣ и падалъ до подъ колѣнетѣ, кждето се подавали богатитѣ дипли на дѣлгия хитонъ. Това облѣкло било възприето почти отъ всички малоазийски народи (Фиг. 22).

Фиг. 21. Йониецъ съ кжъсъ хитонъ и върху него хламида.

Фиг. 22. Гъркиня отъ Мала-Азия (Танагра). Върху дѣлгия хитонъ носи пеплосъ, въ рѣшата огледало и на главата петазъ.

Въ Тесалия химасиона се носѣлъ мѣтнатъ на рамото, като шалъ, или завързанъ на главата, като забрадка. Въ такъвъ случай се правѣлъ отъ много тѣнъкъ памученъ платъ. Споредъ дебелината, голѣмината, или начина на обвиването и случая, тази